

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—6, det udenfor betænkningen stillede ændringsforslag og §§ 1—5, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 639; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1019).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lisbet Hindsgaul): Udvalget har holdt 3 møder og har herunder haft samråd med indenrigs- og boligministeren. Der har endvidere til ministeren været stillet forskellige spørgsmål, bl. a. om en eventuel udvidelse til befordringsgodtgørelse til en undersøgelse også i den 33.—34. svangerskabsuge samt om afstandsgrænsernes betydning. Jeg henviser herom til ministerens besvarelse, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Der har endvidere i udvalget været enighed om ønskeligheden af den foreslåede befordringsgodtgørelse til foretagelse af en forebyggende helbredsundersøgelse i den 37.—38. svangerskabsuge. Derimod har der ikke kunnet opnås enighed om en udvidelse til to undersøgelser.

Der er af den højtærede indenrigs- og boligminister stillet ændringsforslag vedrørende lovens ikrafttræden. Dette ændringsforslag er tiltrådt af udvalget og lyder således:

„Til § 2.

„1. april 1952“ ændres til: „1. juli 1952“.

Jeg skal herefter på udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med det af indenrigs- og boligministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Dose: I forbindelse med de af den ærede ordfører for udvalget nu gjorte bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne tilslutte mig indstillingen.

Jeg vil gøre opmærksom på, at ved første behandling ytrede jeg i overensstemmelse med et mindretal i det udvalg, der i sin tid behandlede forslaget, inden ministeren fremsatte det som lovforslag, ønske om, at der blev foretaget en undersøgelse hos jordemoderen i den 33.—34. uge. Dette spørgsmål er blevet behandlet i landstingsudvalget, og jeg takker for den måde, hvorpå det er blevet behandlet. Det var mit indtryk, at hele udvalget sammen med ministeren var positivt indstillet og vil være med til, når vi har færdigbehandlet forslagene om jordemodergerning og om distriktsjordemødre, at undersøge, om det er muligt i loven at få indflettet en bestemmelse om, at jordemoderen senest i den 33.—34. uge skal foretage et besøg i den svangre kvindes hjem, hvis den svangre kvinde har vanskeligt ved at komme til jordemoder i den periode, og når det er sandsynligt, at fødslen skal foregå i hjemmet og jordemoderen ikke i forvejen kender hjemmet, således at det vil være ønskeligt, at hun kommer tilstede og yder råd og vejledning med hensyn til forberedelser til fødslen.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker det ærede udvalg for den tilslutning, det har givet dette lovforslag.

I anledning af det ærede medlem hr. Doses bemærkninger, skal jeg sige, at den tanke, som vi kom til at drøfte i udvalget med udgangspunkt i det ærede medlems og hans partis ønske om, at der skulle være flere lejligheder, hvor godtgørelse af befordring af den svangre kvinde kunne finde sted, fik den drejning under udvalgets arbejde, at vi blev enige om, at det var værd at overveje at gøre det til en pligt for jordemoderen at foretage et besøg i hjemmet på et forholdsvis tidligt tidspunkt, når fødslen skulle finde sted i hjemmet. Dermed er der altså ikke tale om befordring af den svangre kvinde til jordemoderen, men om at muliggøre, at jordemoderen danner sig et indtryk af det hjem, hvori fødslen skal finde sted, og de muligheder, der i hjemmets organisation findes for, at fødslen kan finde sted på en betryggende måde.